కట్నం కావాలా ?

ఇద్దరు అమ్మాయిలు లోపలికి రావడం చూసిన యస్.ఐ. "ఏం కావాలట?" అని ప్రశ్నించాడు.

"ఏదో దరఖాస్తు యివ్వడానికి వొచ్చారటసార్" అన్నాడు మెట్ల దగ్గర నిలుచున్న కాపల పోలీస్ జవాన్.

"ఏం దరఖాస్తు?" తన టేబుల్ దగ్గరి నిలుచున్న వాళ్లవైపు చూస్తు అన్నాడు.

ఇద్దరిలో జయ తన దగ్గరవున్న దరఖాస్తు యస్.ఐ.కి అందించింది. అందుకున్న దరఖాస్తులో -

"ఆర్యా!

రెండు నెలల కింద మా అక్క సీత పెళ్లి అయ్యింది. అప్పటినుండి ఆ వూళ్ళోనే వున్నది. మొన్న మా బావ అక్కను తీసుకొచ్చి మా యింటి దగ్గర వొదిలిపెట్టినాడు".

అంతవరకు బయటకు చదివి మిగతాది వినపడకుండా చదివి, ఆ తరువాత ఆఖరి లైన్స్ తిరిగి బయటికి వినపడేట్టు చదివాడు -

"పోతు పోతు అక్కమీద బంగారం గుంజుకొని పోయాడు.

కావున ఆయన మీద తగుచర్య తీసుకోవల్సిందిగ ప్రార్థన".

తేది : 01.11.1997 ఎ. జయ

దరఖాస్తును పూర్తిగ చదివిన యస్.ఐ. పిల్లల వైపు చూస్తు "ఈ అమ్మాయి ఎవరు" అన్నాడు.

"ఈమె నా ఫ్రెండ్‌సార్. పేరు కమల" అంటు చేతులు కట్టుకుని నిలుచుంది.

కమల చేతులు కట్టుకుని నిలుచుంది.

ఆ ఇద్దరిని చూస్తుంటే యస్.ఐ.కి ముచ్చటేసింది. 'చూడడానికి చిన్నవాళ్లైన చేపట్టిన కార్యం పెద్దది' అనుకుంటు "చెప్పండి ఈయన మీద ఏం చర్య తీసుకొమ్మంటారు".

"వాన్ని స్టేషన్‌కు పట్టుకొచ్చి సార్" జయ.

"పట్టుకొచ్చి"

"బాగకొట్టాలిసార్. వాని వంటిమీద గూడ వాతలు రావాలిసార్"

"అయినా కట్నం అడగడం, తేకుంటే కొట్టడం నేరం కదా సార్" అన్నది కమల.

"నేరమే" యస్.ఐ. చెప్పాడు.

"నేరస్తుల్ని శిక్షించాలికదా సార్" అన్నది జయ.

"వానిది చౌటుప్పల అంటున్నారు. అది నా పరిధిలోకి రాదే"

మరెట్లా అన్నట్టు ఒకరిముఖం వొకరు చూసుకున్నారు.

"ఆ పోలీసు స్టేషన్‌లో దరఖాస్తు యివ్వవల్సి వుంటుంది. మీ నాన్నగారు వెళ్లి అక్కడ ఇస్తే బాగుంటుంది"

"మా అమ్మ నాన్న అక్కను కొట్టిన దెబ్బలను చూసి ఏడుస్తు కూర్చున్నారు సార్".

"ఓ చెడును అరికట్టడానికి ఇంత చిన్నవాళ్లైనా మీ ప్రయత్నాలు మెచ్చుకోతగ్గవి. నేను ప్రయత్నం చేస్తాను" అంటు

టెలిఫోన్ దగ్గర్కి లాక్కుని, నెంబర్ తిప్పి -

"హలో చౌటుప్పల్ స్టేషనా మాట్లాడేది, యస్.ఐ. గారేనా ?"

"మాట్లాడుతున్న"

"గుడ్‌మార్నింగ్ బ్రదర్, నేను చిట్యాల యస్.ఐని"

"మార్నింగ్ మార్నింగ్, చెప్పండి"

"చింతకింది రాములు, బంగారుగడ్డ, ఆటోనడుపుతాడట. రెండు నెలల క్రితం పెళ్లైంది. భార్యను రోజు కొడతాడట."

"ఎందుకని?"

"ఇంకేముంది. కట్నం డబ్బులు పూర్తిగ తేలేదని ఆఖరికి మొన్న తీసుకొచ్చి యిక్కడ తల్లితండ్రి దగ్గర వొదిలి వెళ్లాడు. వాన్ని కాస్త -"

"బొక్కలో తోయమంటావు. మక్కలిరుగతన్న మంటావు. ఆ ఒకే"

"దరఖాస్తును మీకు పంపిస్తాను".

"సరె, పంపండి" అంటు టెలిఫోన్ పెట్టేసిన శబ్దం.

"నేను చూసుకుంట వెళ్లండి".

"థాంక్స్ సార్" అని నమస్కరించి అక్కడినుండి కదిలారు.

రోడ్డెక్కి బడివైపు నడుస్తు -

"జయ ! పోలీసోల్లు వాన్ని కొడతారనుకో ఆ తరువాత వాడు మళ్లి అక్కను కొటడా ?"

"అక్కను వానింటికి తోలనే తోలము"

"అట్లా ఎట్లా కుదుర్తది" అనే లోపే బడికి దగ్గరైనారు. క్లాసులోకి నడిచారు.

కమల అన్నట్టె మూడవ రోజు చింతకింది రాములు తన అత్తగారింటికి వచ్చాడు.

ఆయనతో ఎవ్వరు మాట్లాడలేదు. భార్య బట్టలుతుకు

తుంది. అత్త అన్నం వండుతువుంది. మామ అప్పుడె బయటినుండి వచ్చేది చూసి ఎదురు వెళ్లి కడుపులో తలవుంచాడు. ఆయనకు ఏమీ అర్థంకాలేదు.

"తప్పైంది. నా భార్యను తీసుకుపోత" అన్నాడు.

మామ మాట్లాడలేదు.

'పోలీసువాళ్ల దెబ్బలు గుర్తురాగ' "నాకు బుద్ధివచ్చింది. నాకు యింక ఏమీ యివ్వొద్దు" అన్నాడు.

చప్పుడు విని అత్త బయటికొచ్చి నిలుచుంది.

ఈ మార్పు ఎట్లా వచ్చిందో అత్త, మామకు అర్థంకాలేదు.

"నన్ను నమ్మి నీ బిడ్డను కంటికి రెప్పలాగ చూసుకుంట"

"మళ్లి జరిగితె" అన్నాడు మామ.

'మళ్లి పోలీసు వాళ్ళు గుర్తు రాగ'

"అట్లా జరగనే జరుగదు" అంటూ తలుపు చాటుకు నిలుచోని వింటున్న భార్యవైపు చూశాడు.

మధ్యాన్న భోజనానికొచ్చి జయ, బయటి దర్వాజ దగ్గర నిలుచోని విని ముసిముసిగ నవ్వుతు లోపలికొచ్చింది.

అదిచూసి రాములు "మరదల నీవన్న చెప్పవే మీఅక్కకు" అన్నాడు.

"అక్క, బావ సంగతి నా కొదిలేయి. ఇక నీమీద పుల్ల విరిచివేస్తే అంత వొట్టు". అక్క దగ్గరికి వెళ్లి మెల్లగ చెపుతుంది. ఆమె చెల్లెని దగ్గర్కి తీసుకుని "మీ బావకు ఏం మంత్రం వేశావే" అంది.

"మంత్రం ఏమిలేదు. సన్మానం చేయించినంలే" అంటు లోపలికి నడిచింది.

రాములు తన భార్యవైపు చూస్తు 'మనింటికి పోదాం పద' అన్నట్టు కళ్ళతోనే సైగ చేశాడు.

●